

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/ 405 /2019/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

313/2019. (XII. 12.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ 2019. október 9-én elektronikus úton előterjesztett panaszát a 2019. december 12-én – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

átteszi

az intézkedést fogantató szerv – Budapesti Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: BRFK) * kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2019. október 9-én terjesztett elő panaszt a magánlakásán 2019. október 7-én fogantató rendőri intézkedésekkel szemben

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2019. október 7-én, mire a lakásához ért, a rendőrök, a tűzoltók és a mentősök álltak a bejárata előtt. A panaszos élettársa mentális problémával él, de nem tanúsított veszélyeztető magatartást, semmilyen bűncselekmény nem történt, nem volt folyamatban, vagy készülóban. Az élettárs továbbá büntetlen előéletű, soha nem volt rendőrségi ügye. Az intézkedő rendőrök egyike, V. M. kérte, hogy a panaszos engedje be őket a lakásába. A panaszos többször, határozottan kifejezte együttműködési szándékát. Elmondta, hogy telefonon szeretne beszélni az ügyvéd ismerősével, hogy kérje a jogi tanácsát, hogy ebben a helyzetben mi az, amit meg kell tennie, hogyan tud jogszabályszerűen a hatóságokkal együttműködni, illetve milyen jogai vannak a saját tulajdonú lakásával kapcsolatban, kit, mikor, miért kell, hogy beengedjen. Közben a tűzoltók el is mentek, vagy úgy csináltak, mintha elmentek volna. A panaszosnál lévő céges telefon kikapcsolódott, és mivel nem tudja emlékezetből a PIN kódját,

^{1 1 1} Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

ezért kérte a rendőrt, hogy várják meg, 15 percen belül visszaér a munkahelyéről. Kétségtelen, hogy a rendőr nem mondta ki, hogy megvárják, de biccentését olyan ráutaló magatartásként értékelte a panaszos, hogy nyugodtan elmehet, nem fogják erőszakkal betörni az ajtaját.

A panaszos kevesebb, mint 15 perc alatt visszaért a lakásához, addigra betörték a bejárati ajtót. A panaszos szomszédja erről videofelvételt készített. A panaszos nagyon csalódott és dühös volt, úgy érezte, hogy becsapták, inkorrekt módon jártak el vele szemben. A panaszos élettársa számára is sokkoló, traumatizáló volt, hogy erőszakkal rátörték az ajtót. Továbbá a panaszosnak jelentős anyagi kára keletkezett, néhány éve építették be a modern műanyag nyílászárót. A biztosítónál elmondták, hogy nem tekintik káreseménynek, ha a hatóság töri be az ajtót, tehát tőlük nem kap kártérítést a panaszos. Az elszenvedett erkölcsi és mentális kár mértékét is jelentősnek tartja a panaszos.

II.

A Testület a panasz alapos kivizsgálása, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

1) B. Z. r. alezredes 2019. november 5-ei átiratában az alábbi megállapításokat tette.

Az intézkedő járőrpáros V. M. r. őrmester és T. A. r. őrmester volt, akik 2019. október 7-én 21 órakor a TIK utasítására jelentek meg a panaszos címén, mivel onnan az Országos Mentőszolgálat munkatársai (továbbiakban: OMSZ) kértek segítséget egy pszichiátriai kezelt személyhez, aki nem hajlandó a vizsgálatnak alávetni magát, nem nyit ajtót.

A helyszínre érve, 21 óra 5 perckor felvették a kapcsolatot az OMSZ munkatársaival, akik elmondták, hogy a helyszínre egy bejelentés alapján mentek, mivel a lakásban egy pszichiátriai kezelt személy van, aki orvosi ellátásra szorul, mivel nem szedi gyógyszereit. A személyt többször megkérték, hogy nyisson ajtót, amelynek nem tett eleget, valamint, mivel nem szedi a gyógyszereit, ezért zavartan, agresszívan viselkedik a többi ott lakó személlyel szemben.

A járőrök elmondták, hogy az udvaron lábtörlők, papírlapok voltak találhatóak, valamint az ablakon benézve a lakásban nagy rendetlenség volt látható.

Ezt követően megpróbálták a lakásban tartózkodó női személlyel felvenni a kapcsolatot, akivel egy vasrácsos ablakon keresztül sikerült beszélni. Az intézkedésüket a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 5.§, valamint a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 20.§ (2) és a 29.§ (1) alapján kezdték meg, majd igazolásra szólították fel a személyt, melynek a személyi igazolványa átadásával eleget tett.

Az intézkedés alá vont személy a panaszos élettársa volt, akinek beszéde az intézkedés során végig zavart volt, vele kommunikálni nehezen lehetett. Viselkedése egyre kiszámíthatatlanabb volt. A bejárati ajtó előtti vasrács nyitott állapotban volt, de az ajtó zárt állapotban volt, ezen keresztül kérelték többször, hogy nyissa ki az ajtót, melynek nem tett eleget.

Tájékoztatották, hogy amennyiben az ajtót nem nyitja ki, abban az esetben a Katasztrófavédelem munkatársait fogják a helyszínre kérni, akik kinyitják az ajtót.

A panaszos élettársa ezt megértette, annyit válaszolt, hogy nem nyitja ki, hívják a tűzoltókat nyugodtan.

Ekkor a rendőrök a TIK-en keresztül Katasztrófavédelmet kértek a helyszínre, valamint a helyszínre érkezett 21 óra 35 perckor egy másik rendőri tagállomás is, akik segítettek az intézkedés során.

Időközben a helyszínre érkezett a panaszos, akivel szemben a Szolgálati Szabályzat 5.§ és az Rtv. 20.§ és 29.§ szerint kezdték meg az intézkedést, majd igazolásra szólították fel, melynek a panaszos eleget tett.

A panaszos magatartása a helyszínre érve a hatóságok láttán egyből agresszív lett. Számon kérte a helyszínen a járőröket, hogy mi okból vannak ott, rájuk semmi szükség nincs. A személy láthatóan erősen ittas állapotban volt.

A járőrök kérdésére elmondta, hogy a fenti lakásban lakik, ahhoz van kulcsa, az ajtót ki tudja nyitni, de ő erre nem hajlandó, nem fog a hatóságokkal együttműködni, fel fogja hívni az ügyvédjét, és a helyszínt el fogja hagyni, mivel a telefonját nem tudja bekapcsolni.

Ekkor a járőrök tájékoztatták, hogy ha nem hajlandó az ajtót kinyitni, abban az esetben a Katasztrófavédelem munkatársai fogják az ajtót feltörni. Elmondták neki továbbá, hogy amennyiben a helyszínről eltávozik, az ajtót erőszakkal, anyagi kár keletkezésével fogják csak tudni kinyitni.

Tájékoztatták továbbá a panasztételi lehetőségeiről, melyet megértett, és közölte, hogy élni kíván vele, majd V. M. nevét és jelvéyszámát láthatóan feljegyezte, majd elment.

A helyszínre 21 óra 20 perckor érkezett a tűzoltóság részéről M. N. tűzoltó zászlós, akit tájékoztattak az esetről.

Az OMSZ mentőápolója D. Á. tájékoztatta a járőrt, hogy a helyszínre mentőorvost igényeltek a hölgy elmeállapota miatt, aki 21 óra 50 perckor érkezett a helyszínre, G. G. mentőtiszt személyében.

A lakásban tartózkodó hölgy viselkedése, ahogy látta, hogy párja elmegy, még agresszívebb lett, és az ablakon keresztül elkezdett több tárgyat kidobálni, valamint a szekrényfiókokban láthatóan keresett valamit, ezért a további veszélyhelyzet elhárítása érdekében a Katasztrófavédelem munkatársa 22 órakor az ajtót a zárszerkezeteinél meglazította, majd több toló rúgással az ajtót berúgta.

Ezt követően a járőrök a lakásba bejutottak, melyet követően a panaszos élettársának viselkedése megnyugodott, magatartása együttműködő lett, ezért kényszerítő eszköz alkalmazására nem volt szükség.

A mentőtiszt ekkor megkezdte a hölgy vizsgálatát, majd tájékoztatta a rendőröket, hogy a hölgy viselkedése zavarodott, amely miatt szükséges a további orvosi ellátása, ezért őt a K. Kórház Pszichiátriai Osztályára szállították.

Időközben ismét a helyszínre érkezett a panaszos fényképezőgéppel, valamint telefonon elmondása szerint az ügyvédjével beszélt. A telefonban a panaszos azt állította, hogy a járőrök azt ígérték neki, hogy ha 15 percen belül visszajön, akkor nem törik be az ajtót. A járőrök rögzítették, hogy egyikük sem tett ilyen kijelentést.

A panaszos viselkedésével láthatóan inzultálni próbálta a járőröket, mely során több alkalommal sérelmezte munkájukat, többször megismételte, hogy nincsenek tisztában a jogszabályokkal, több

sértő megjegyzést is tett V. M. kinézetére, hajviseletére, miszerint „ilyen kinézettel a Kádár korszakban már börtönbe csuktak volna”.

Ezeket a becsületsértő szavakat a jelenlévő rendőrök, az OMSZ munkatársai és a Katasztrófavédelem munkatársai is hallották.

V. M. ezután közölte, hogy magánindítvánnyal fog élni a panaszossal szemben becsületsértés miatt, melyet a panaszos láthatóan nem értett meg, csak azt mondogatta, hogy az ajtó betörésének költségeit a rendőrök fogják kifizetni és találkoznak majd a bíróságon, mivel feljelentéssel fog élni, majd a helyszínről ismét távozott.

Ezt követően a panaszos élettársát tájékoztatták a Szolgálati Szabályzat 5.§ (6) bekezdése szerinti panasztételi lehetőségeiről, mely megértett, és elmondta, hogy nem kíván vele élni.

A lakás bejárati ajtaja előtti külső rácsot O. D. r. törzsőrmester bezárta és a kulcsot az OMSZ munkatársai jelenlétében a hölgy részére átadta.

Mindezeket követően a házban adatgyűjtést foganatosítottak, mely során meghallgatták az egyik szomszédot, aki elmondta, hogy a panaszos élettársának rendszeren vannak dühkitörései, amely miatt sokszor félnek hazamenni. Többször előfordult, hogy a saját holmiját az udvarra kidobálta, sőt egy ízben vascsövet dobott a szomszédok irányába.

A rendőrök a fentieket jelentették a TIK, valamint a BRFK * kerületi Rendőrkapitányság szolgálatirányító parancsnok irányába, majd a helyszínről engedélyükkel 22 óra 25 perckor távoztak.

Az intézkedésre az Rtv. 37.§ b) pontja alapján került sor. Az intézkedés célja segítségnyújtás volt, az OMSZ munkatársai részére, egy pszichiátriai kezelt személy ellátásához, melynek jogalapja az Rtv. 39.§ (1) bekezdés a) pontja volt.

A panaszos a helyszínen nem volt hajlandó együttműködni a rendőrökkel, közölte, hogy a lakáshoz van kulcsa, azonban nem volt hajlandó kinyitni az ajtót, ezt akkor is megtagadta, mikor a rendőrök közölték vele, hogy ha nem nyitja ki az ajtót, akkor azt a Katasztrófavédelem munkatársai fogják megtenni.

A r. őrmester elmondta, hogy olyan kijelentést egyik rendőr sem tett a panaszos részére, hogy ha visszaér akkor sem fogják más módon felnyitni az ajtót, sőt a panaszos viselkedésével láthatóan inzultálni próbálta a járőröket, mely során több alkalommal sérelmezte munkájukat, többször megismételte, hogy nincsenek tisztában a jogszabályokkal, többször sértő megjegyzést tett V. M. kinézetére, hajviseletére. A panaszos továbbá erősen ittas állapotban volt.

2) A rendőrség csatolta a „Jelentés biztonsági intézkedés végrehajtásáról” című dokumentumot, melyben V. M. r. őrmester és T. A. r. őrmester az előző pontban megegyező tartalommal foglalta össze az intézkedést, ezért ennek ismertetésétől a Testület eltekint.

III.

1) A panaszbeadványban előadott sérelmek kapcsán a Testületnek mindenekelőtt abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az Rtv. rendelkezései értelmében azt az arra jogosult terjesztette-e elő.

Az Rtv. 92. § (1) - (3) bekezdései a következőként rendelkeznek:

(1) „Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bd) az idegenrendészeti szerv főigazgatója

bírálja el.

(2) Akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette, panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott esetekben a cselekvőképtelen személy helyett törvényes képviselője jár el, korlátozottan cselekvőképes személy helyett törvényes képviselője vagy meghatalmazottja is eljárhat. A panasz meghatalmazott vagy jogi képviselő útján is előterjeszhető. Jogi képviselőként jogvédelemmel foglalkozó egyesület vagy alapítvány, nemzetiségi önkormányzat, jogi oktatást végző egyetem állam- és jogtudományi doktori fokozattal rendelkező egyetemi oktatója is eljárhat.”

Az idézett rendelkezések szerint a Testület eljárását – akár személyesen, akár képviselő útján – csak az kezdeményezheti, akit a rendőri intézkedés érintett, ezért a Testületnek vizsgálnia kell, hogy a panasz az arra jogosulttól származik-e.

A panaszos magánlakásánál intézkedő rendőrök – noha nem vele szemben intézkedtek közvetlenül, hanem az ingatlanban tartózkodó élettársával szemben – az ő jogait érintő módon intézkedtek, mivel a tulajdonában álló ingatlan ajtaját feltörték. A rendőri intézkedés közvetlen alanya nem a panaszos volt, hanem az élettársa. Ezen személy azonban nem terjesztett elő a Testületnél panaszt, illetve a panaszt sem hatalmazta meg képviselői joggal.

Az Rtv. fentebb idézett rendelkezései egyértelműen meghatározzák, hogy a Testület előtti panasz eljárás kérelemre induló eljárás (hivatalból a Testület nem járhat el) és az tehet panaszt, akinek a rendőri intézkedés alapvető jogát sértette. Az Rtv. alapján lehetőség van arra, hogy a panaszos képviselje az intézkedésben érintett más személyeket a panasz eljárásban, de kizárólag az érintettek meghatalmazása alapján.

Az Rtv. tehát egyértelmű kereteket biztosít a panasz előterjesztésére vonatkozó eljárásjogi feltételek vonatkozásában. A Testület előtt a rendőri intézkedéssel szembeni panasz vonatkozásában csak annak a személynek és csak annyiban van eljárásjogi jogosultsága, amennyiben a rendőri intézkedés őt érintette.

A Testület az eljárásjogi jogosultság vizsgálata során tehát kizárólag azt vizsgálja, hogy a sérelmezett rendőri intézkedés érintette-e a panaszos alapvető jogát, ha igen, milyen alapvető jogát. Érdemi vizsgálatát csakis azon intézkedésekkel kapcsolatban és annyiban folytatja le a Testület, amennyiben a rendőri intézkedés a panaszos alapvető jogát érintette.

Tekintettel arra, hogy a rendőri intézkedés a panaszos tulajdonában lévő ingatlanban történt, a Testület az arra jogosulttól származónak tekintette a panasz ingatlanra vonatkozó részeit, érdemi vizsgálata alá vonta és a rendőrséghez fordult adatkéréssel. Erre tekintettel a panaszos által előadott sérelmek közül kizárólag a tulajdonában álló ingatlanhoz kapcsolódó elemeket vonta

vizsgálata körébe a Testület. A kizárólag a panaszos élettársát érintő panaszelem tekintetében (a panaszos élettársával szembeni biztonsági intézkedés jogalapja) a Testület megállapította, hogy a panaszt nem az arra jogosult terjesztette elő, így hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének XIII. cikkében foglalt tulajdonhoz való jogát, XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A panaszos sérelmezte, hogy a tulajdonában álló lakás ajtaját betörték a rendőrök annak érdekében, hogy intézkedhessenek élettársával szemben.

Az intézkedő járőrpáros V. M. r. őrmester és T. A. r. őrmester volt, akik 2019. október 7-én 21 órakor a TIK utasítására jelentek meg a panaszos címén, mivel onnan az Országos Mentőszolgálat munkatársai (továbbiakban: OMSZ) kértek segítséget egy pszichiátriai kezelt személyhez, aki nem hajlandó a vizsgálatnak alávetni magát, nem nyit ajtót.

A helyszínre érve, 21 óra 5 perckor felvették a kapcsolatot az OMSZ munkatársaival, akik elmondták, hogy a helyszínre egy bejelentés alapján mentek, mivel a lakásban egy pszichiátriai kezelt személy van, aki orvosi ellátásra szorul, mivel nem szedi gyógyszereit. A személyt többször megkérték, hogy nyisson ajtót, amelynek nem tett eleget, valamint, mivel nem szedi a gyógyszereit, ezért zavartan, agresszívan viselkedik a többi ott lakó személlyel szemben.

A panaszos a járőrök kérdésére elmondta, hogy a fenti lakásban lakik, ahhoz van kulcsa, az ajtót ki tudja nyitni, de ő erre nem hajlandó, nem fog a hatóságokkal együttműködni, fel fogja hívni az ügyvédjét, és a helyszínt el fogja hagyni, mivel a telefonját nem tudja bekapcsolni.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 4. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el.

Az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az Rtv.-ben foglaltak figyelembevételével – engedelmességgel, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

Az Rtv. 37. §-a szerint a rendőr az önvészélyes állapot vagy a személyeket, illetőleg az anyagi javakat közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet megszüntetése, továbbá az államhatár védelme

érdekében *a)* megteszi a veszélyhelyzet elhárításához, megszüntetéséhez haladéktalanul szükséges, a feladatkörébe tartozó intézkedéseket; *b)* intézkedik az önmagát vagy más veszélyeztető állapotban lévő személy orvosi vizsgálatára, és közreműködik az egészségügyi intézetbe történő szállításában; *c)* intézkedik az öngyilkosság lehetőség szerinti megakadályozására.

Az Rtv. 39. § (1) bekezdése szerint, a rendőr magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, illetve nem hatolhat be, kivéve *a)* segélyhívás esetén vagy öngyilkosság megakadályozása céljából.

A Szolgálati Szabályzat 7. § (1) bekezdése szerint, a rendőr az intézkedés eredményességét akadályozó tárgy eltávolítása során úgy jár el, hogy az eltávolítás a lehető legkisebb károkozással járjon, valamint a károkozás ne legyen aránytalan az elérni kívánt törvényes célhoz képest. A (2) bekezdés szerint, ha az akadály eltávolítása különleges szakértelmet igényel, szükség esetén a rendőr közreműködőt vesz igénybe. A (3) bekezdés szerint, ha az akadály keletkezése ismert személy jogellenes magatartásának következménye, a vétlen károsult részére a rendőrség által teljesített kártalanítás, és a közreműködő részére kifizetett díj visszatérítése iránti igényt az akadály előidézőjével szemben a rendőrség érvényesíti.

A rendőrségi tájékoztatás alapján megállapítható, hogy az OMSZ kérte a rendőrség segítségét annak érdekében, hogy a panaszos élettársának kezelését le tudják bonyolítani. A panaszos élettársa önvészélyes állapotban volt, erre tekintettel megállapítható, hogy a szükség volt az orvosi kezelés sikeréhez a rendőri segítségre. A panaszos annak ellenére, hogy a helyszínen tartózkodott, megtagadta a lakás kinyitását, ezért az intézkedő rendőröknek nem maradt más választásuk, mint a Katasztrófavédelem segítségét kérni az ingatlan felnyitásához.

Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy az intézkedés (az ingatlan felnyitása) nem sértette a panaszos tisztességes eljárásához való jogát, sem a tulajdonhoz való jogát.

2) A Testület vizsgálta továbbá a panaszosnak adott tájékoztatást.

A panaszos állítása szerint becsapták, mivel kérte a rendőrt, hogy várják meg, 15 percen belül visszaér a munkahelyéről. Elmondása szerint kétségtelen, hogy a rendőr nem mondta ki, hogy megvárják, de biccentését olyan ráutaló magatartásként értékelte, hogy nyugodtan elmehet, nem fogják erőszakkal betörni az ajtaját.

A rendőrségi tájékoztatás szerint a panaszos a járőrök kérdésére elmondta, hogy a fenti lakásban lakik, ahhoz van kulcsa, az ajtót ki tudja nyitni, de ő erre nem hajlandó, nem fog a hatóságokkal együttműködni, fel fogja hívni az ügyvédjét, és a helyszínt el fogja hagyni, mivel a telefonját nem tudja bekapcsolni.

Ekkor a járőrök tájékoztatták, hogy ha nem hajlandó az ajtót kinyitni, abban az esetben a Katasztrófavédelem munkatársai fogják az ajtót feltörni. Elmondták neki továbbá, hogy amennyiben a helyszínről eltávozik, az ajtót erőszakkal, anyagi kár keletkezésével fogják csak tudni kinyitni.

Tájékoztatták továbbá a panasztételi lehetőségeiről, melyet megértett, és közölte, hogy élni kíván vele, majd V. M. nevét és jelvéyszámát láthatóan feljegyezte, majd elment.

A Testület jelen panaszkezelés körében értékelte azt, hogy a panaszos maga is elismerte, hogy a rendőr *expressis verbis* nem tett olyan kijelentést, hogy az ajtót nem fogják feltörni, csupán a panaszos értékelte ekként a rendőr által alkalmazott non-verbális jelet (a biccentést). Továbbá meghatározó jelentőséggel bír az a tény, hogy a panaszos a helyszínen tartózkodott, nála volt a

lakáskulcsa, azonban a rendőrök többszöri kérésére sem volt hajlandó eleget tenni a kérésnek, hogy nyissa ki az ajtót, az önvészélyes állapotban lévő élettársa orvosi ellátása érdekében.

Minden körülményt figyelembe véve a Testület elfogadta a rendőrségi álláspontot, mely szerint a panaszost többször megkérték a lakás kinyitására, majd, amikor sokadszor tagadta meg azt, közölték vele, hogy ellenszegülése ellenére is be kell jutniuk a lakásba, ennek egyetlen módja az ajtó feltörése volt, amit a panaszos tudomására is hozott az intézkedő rendőr.

Mindezekre tekintettel nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a rendőri tájékoztatás jellege által, mivel a panaszos által elismerten nem került sor téves információ közlésére a rendőrök részéről.

V.

A Testület úgy foglalt állást, hogy az intézkedés (az ingatlan felnyitása) nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát, sem a tulajdonhoz való jogát. Nem sérült továbbá a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga azáltal, hogy a helyszínről való távozás után kérése ellenére is feltörték a lakás ajtaját.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést fogantató szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2019.december 12.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag